

PADOMI DALĪBNIEKIEM

- Jāzina ne vien pietiekami daudz anekdošu, bet arī jāprot veidot kontakts ar publiku, izvēloties ko un kā stāstīt.
- Nedzirdēta anekdote ir viens no svarīgākajiem labas izdošanās nosacījumiem. Bet, lai uzzinātu, kuras anekdotes citiem varētu būt nedzirdētas, jāizlasa (jānoklausās) ļoti daudz anekdošu un jāveido tāds anekdošu pūrs, kas ir pietiekami oriģināls un neparasts.
- Stāstot anekdotes, jāprot pārvaldīt arī neverbālās stāstīšanas formas (kustības, žesti, balss intonācijas, mīmika), jo priekšnesuma saturs un forma ir vienlīdz nozīmīgi. Bet vēl svarīgāk ir, lai anekdote būtu labi sadzirdama – tiktu izstāstīta pietiekami skaļi un skaidri, lai tās teksts būtu noslēpēts, bez liekiem vārdiem un intonatīvi precīzs.
- Ja zālē ir troksnis, stāstītājam ir tiesības ieturēt pietiekami garu pauzi, lai klausītāji apklustu (beigtu smieties, aplaudēt) un staigātāji izietu pa durvīm vai apsēstos. Savukārt tiem dalībniekiem, kas neuzstājas, jāņem vērā, ka vērtētāji ievēro arī viņu attieksmi pret tiem, kas pašlaik uzstājas – cieniet viņus, netrokšņojiet bez vajadzības, klausieties uzmanīgi un atsaucīgi!
- Nav vēlams stāstīt jau šajā sarīkojumā izstāstītu anekdoti; tāpēc ļoti svarīgi klausīties iepriekšējos stāstītājus.
- Ja tiek stāstīta anekdote, kas varētu būt citiem zināma vai iepriekš jau izstāstīta, tad tā jāprot izstāstīt interesantāk, izteiksmīgāk, neparastāk un situatīvi veiksmīgāk, nekā tas darīts iepriekš.
- Labam stāstītājam pūrā ir dažas „dežuranekdotes”, ar kurām viņš parasti sāk, un vēl dažas par katru dzīves situāciju – jo vairāk, jo labāk.
- Veco laiku anekdotēm vēlams atrast mūsdienīgu kontekstu un paskaidrot nesaprotamos vārdus un situācijas; svarīgāka ir anekdotes „iedarbība” konkrētajā situācijā, nevis tās senums un pierakstīšanas vieta.
- Ja izvēlaties anekdotes no jaunākajiem preses izdevumiem, nupat iznākušajām anekdošu grāmatām un vispopulārākajām interneta lapām, tad rēķinieties, ka arī kādi citi būs tur ielūkojušies un tāpēc: 1) neuzskatīs šīs anekdotes par jaunām un ļoti smieklīgām, 2) ir lielāka iespēja, ka konkursā kāds tās izstāstīs jau pirms jums.
- Vēlams savu anekdošu krājumu neveidot pēdējā brīdī, bet gan laikus un sistemātiski, kā arī regulāri pārbaudīt savu anekdošu „iedarbību” dažādās stāstīšanas situācijās.
- Var tikt izmantoti arī anekdotēm tuvi žanri: anekdotiski sakāmvārdi un mīklas, smieklīgas un jocīgas atziņas, zināmu stāstu parodijas, smieklīgi dzīves notikumi, īsas sadzīves pasakas, mūsdienu teikas utt., bet nav vēlams pārāk tālu atvirzīties no klasiskā mutvārdu anekdotes žanra. Nav ieteicams, ka viena dalībnieka viens stāstījums ilgst ilgāk par 1 minūti.